

[Blistrup.]

lægge. Det er sandheden om det, som nu får den store tekstreklame i landets aviser, i landets massemedier i øjeblikket.

Landet er med dette forlig kommet nærmere katastrofen, end landet var, før dette forlig blev indgået. Der er en vældig oprydningsopgave. Jeg ved godt, at man praler af fra socialdemokratisk side, at man nu allerede har gennemført den følgelovgivning, der skal til ved den kommende devaluering, når vi nu har lavet disse ting, men der er tale om vanskeligheder, der er af en så enorm størrelse, at vi må sige, at ikke engang det mål er nået. Landets problemer gøres så store ved, at man på den måde spiller fandango og taskenspilleri, som disse augustforlig er udtryk for, med landets befolkning, at vi må vende os med afsky mod den af de konservative m. fl. nu gennemførte politik.

Et af forslagene går, som hr. Anders Andersen forklarede det, ud på, at vi nu yderligere skal til at besværliggøre og fordyre med skatter omsætningen af fast ejendom. Det kan da måske nok fryde de konservative, og hvem der nu ellers er med til at stemme for, at det nu hjemtages, for hvad skal dog disse fede jordspekulanter hente en bunke penge hjem i lommen for? Men det er — og det må jeg nu forklare hr. Poul Schlüter — ikke problemstillingen i forbindelse med omsætning af fast ejendom. Det er arbejdsløshedsskabende at belægge fast ejendoms omsætning med afgifter og skatter.

Det klassiske eksempel er jo den ældre landmand, der må blive siddende på sin ejendom igennem en længere periode, fordi skatten tager så meget, hvis han går hen og sælger den, at han ikke kan give plads for yngre, og derfor bliver der så ikke skabt arbejdsplads, ikke skabt valutaandtægt. Det er problemet med de skatter og afgifter, der pålægges ved overdragelse af fast ejendom, om det så hedder kapitalvindingsskat eller det i lovsamlingen hører hjemme et andet sted. Det er flintrende ligegyldigt, hvor alle disse millioner kroner skal betales fra; de hæmmer omsætningen af faste ejendomme, de bevirker derfor, at vi kommer i den situation, at vi får mere arbejdsløshed, mere valutagæld. Vejen frem på dette punkt er så ganske afgjort fremskridtsvejen, nemlig at vi af hensyn til samfundet dølger alle disse misundelseskomplekser, som er oppisket

gennem årene mod dem, der har fast ejendom, og i stedet for siger, at det gælder fra samfundets side om, at man ikke spærrer med skattebomme for ejendommens omsætning og derigennem udnytter vort produktionsapparat dårligere. Man skulle have haft et forlig om disse ting, som gik ud på, at kapitalvindingsskatten blev ophævet, sådan som fremskridtspartiet har foreslået det mange gange. Det ville være en overskudsforretning for staten, for der er ikke skygge af tvivl om, at de 600 mill. kr., som kapitalvindingsskatten indbringer, ville, når der bliver åbnet for de økonomiske kræfters frie spil, komme flere gange ind i statskassen, hvis man bare ophævede denne skat.

Så laver man altså nu et forlig mellem disse partier, de radikale, kristeligt folkeparti, centrum-demokrater, og hvem der ellers er, om, at vi nu skal til at skærpe kapitalvindingsskatten. Man løser bestemt ikke Danmarks problemer ved at gennemføre bestemmelser af denne art.

Så må man spørge, når man vandrer i dette tidsel- og tornebed, som vi beskæftiger os med i denne omgang: er der da slet ikke en lille blomst, nok så lille, nok så fattig, nok så mager, som vi dog kan slutte af med for dog at have lidt at glæde os over? Jo, vi kan finde, at den skattefrie bundgrænse, det eksistensminimum, hvor selv ikke skatteministeren nu vil komme og jage folk, har man fået forhøjet med 500 kr. fra 12.100 kr. til 12.600 kr. næste år. Det er da i hvert fald altid noget at glæde sig over i al den græmmelse, som man hermed påfører den danske befolkning. Og det er jo noget, som den danske befolkning med græmmelse kommer til at mærke hver dag. Man kan ikke drikke en kop kaffe, ikke få sig en kop te, ikke få sig noget sukker, ikke få sig en smøg, ikke få sig lidt livsglæde, hvad enten det kommer fra vinflasker eller fra ølflasker, eller hvor det nu kommer fra, man kan intet gøre, uden at man mærker, at der er ført denne fejlslagne politik igennem de sidste 16 år med stadig mere gældsættelse, stadig mere underskud, fordi man har begået fejl fra de gamle partiers side herinde i dette ting, først og fremmest VKR-regeringen og derefter forstærket af de deraf følgende socialdemokratiske regeringer. Det skal nu befolkningen bøde for i lange år, men uden at få nogen som helst glæde af det, uden at det er spor fædrelands-